

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на год. 4 ф.,
за по године 2 ф., на четврт
године 1 ф.За АУСТРО-УГАРСКИ БОС-
НУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
6 ф., на по год. 3 ф., на четврт
године 1 ф. и 50 новч.За све остале земље годишње
20 фран. у злату, на по године
10 фран. на четврт год. 5. фран.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се поштанском
упутницом непосредно админи-
страцији „Гл. Црног.“ на Цети-
ње, или отпратиштем новина
на коју драго пошту, а коме је
паричије, може се претплатити
код г. *Петра Рамадановића*, К. Ц.
агента у Котору, а у Србији код
г. *Мите Стајка* књижара у *Вно-*
град. Дониеси се шаљу уред-
ништву. Рукописи се не враћају.
За огласе плаћа се: за сваку
ријеч или за број од пет ријеч-
а по 3 новчића за први пут, а
за сваки даљи пут по 2 новч.

ДВОРСKE И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— Књажевска Породица повра-
тила се са Крушевца и Ријеке на
Цетиње.

— Вечерас долази на Цетиње
контра адмирал г. Алексеје Алекси-
јовић Бирилев, заповједник руске
средо земно ескадре, са седам офи-
цира. Руска ескадра усидрена је у
Гружу.

Спасовданска пobjеда

Ови наши свети тимори, послед-
ње уточинице српске државне мисли,
што гласно свједочи Душанов Орло,
спасен из рушевина Иван-бегових
цетињских дворова и уздица у це-
тињски манастир, кроз вјекове кр-
ваве борбе и муке свакојаке, изерно
су извршили свој историјски позив,
сачувавши велику мисао, која је са
узвишеног свог Арарата расвјетља-
вала тмине и разгријавала прса на
далеко унаоколо по покорењим срп-
ским земљама.

Требало је само да на црногор-
ски престо дође умни геније, да ту
свету мисао прогласи и узакони
својим дјеловањем, и да растумачи
свијету чуло подвига својих бесмрт-
ном славом овјечаних Претходника
на Царевом Лазу и на Крушима и
њихову непоколебљиву оданост сло-
венскоме царском Престолу; и до-
шао је Петар II. у најбољи час кад
се стала будити и остваравати на-
родна мисао код просвијећених на-
рода јевропских, те кад су се ти
народи знамените четрдесетосме го-
дине дигли да збаце са себе средо-
вјечне окове, па да се ослободе и
својим животом да стану живјети,
позивље с једне стране хрватскога
бана Јелачића а с друге Књаза по-
сестримо Србије Александра Кара-
ђорђевића, сам будући већ у савезу
са својим побратимом Алипашом Риз-
ванбеговићем, возиrom на Херцего-
вини, да заједнички своју кућу граде.
Ако народни геније испод Орлова
Крша тада не пађе одзива, његова
је мисао животворна остала.

Требало је са та, да овај велики
ум наслиједи на цетињском престолу
велики дух, ратни геније, који ће по-
чети ту свету мисао остваравати —

У то Данил Књаз настаде,
Муња суха из облака,
Дика роду, дика дому,
Чудо људи и јунака!

(Никола I.)

И како га други наш пјесник слави:

Душанов одејев,
Духа му слика!

(Сунд чиб.)

Погранична српска племена већ
су била у братској душевној зајед-
ници са Црном Гором, а тек завлада
Књаз Данило, покрет новог живота
задрма Херцеговином од Суторина

до Колашина, и од мора до Таре
света ватра, која је до тада тинјала
у грудима турске раје а од сада
српских соколова, распали се...

Сила турска пада на Граховца
да покори непокорне...

Него има неко
Што чује и хаје,
Што нам стару славу
А нов живот даје —

(Кабански.)

и Велики Војвода Мирко, десна рука
Књаза Данила са црногорском вој-
ском ступа на Граховца да се огледа
са Кадри-нашом те у прозорје Сна-
совдана 1858 године

Витез Мирко — јунак врли,
Бритка сабља свога рода,
Црногорац неумрли —

(Кабански.)

ту на Граховцу последије три дана
крваве борбе уништи војску Кадри-
нашину.

Ова сјајна пobjеда црногорског
оружја имала је великих историј-
ских последица. Тада је први пут
Јевропа узела у заштиту Црну Гору.
На међународној конференцији, те
исте године у Цариграду, иницијати-
вом Наполеона III., 2 октобра са-
знатој, а послјед десет дана на чет-
вртој сједници затвореној, на којој
је уз Турску била сама Аустрија,
било су Црној Гори размакнуто гра-
нице, које је за тијом међународна
комисија обиљежила.

Развијена на Граховцу застава
српског ослобођења и уједињења, са
таквим успјехом на бојном и дипло-
матском пољу Црно Горе, „идже
ест независност остала државна српска
царства; злата идже отцек свакода
смиољк клистагт.“ (Мушички) у доба,
кад се комађе раздробљене Италије
трзало да се уједини, разбудила је
духове по цијелом Српству, и одма
се шездесетих година опажа живљи
покрет на књижевном, па на поли-
тичком пољу у појави Српске Ује-
дине Омиладине, и очи цијелог
Српства остају упрте с вјером и
љубављу у Црну Гору до дана да-
нашњег.

За то сваке године Црна Гора
на Спасовдан радосно кличе: сй
денг евоже сотвори Господъ, возрадѣмъ
са и возвеселимъ са вонк! — те благо-
дарна благосиље упомену неумр-
лих Књаза Данила и Великог Војво-
де Мирка и храбрих им соколова.

Слава им!

СА ЈУГО-АФРИЧКОГ БОЈИШТА

Цетиње, 19 маја.

Дакле, Робертова војска прешла је
Ваал, и заузела Јоханезбург; а бурска
војска испред ње се повлачи, вазда у пот-
пуном реду, под заштитом своје ретогар-
дије, која у осталом вазда с успјехом
задржава енглеску војску, али наравно
нама енглеске вјести то не кажу, по њима
изгледа да је нестало свакога отпора са
стране Бура. Може бити да ћемо брзо чути,
да су Бури у Преторији, али то још
неће значити, да је рат свршен. Ми знамо,
да се већ из Преторије пренијело у Ли-
денбург све што је требало за продужење
рата, дакле да су Бури на то спреми.

Они се не излажу одлучним биткама на
простору, гдје их непријатељ може око-
лиштити, него узмичу ка сјеверно-источним
положајима, гдје неће бити изложени том
околишању. Уз то енглеска војска танча,
јер ваља да за собом оставља посаде на
комуникационим тачкама.

Лиденбург се налази на сјевероистоку
Преторије, близу портогалске границе.
Цео тај округ пун је голих стрмих литица,
дубоких дивљих провалија и многобројних
пећина. На сјеверу Лиденбурга протежу
се опет брда Јоханесквала, гдје су Бури
ратовали г. 1876 са Кафрима, који су били
побијеђени. Тако својом неприступношћу
Лиденбург је данас најудеснији положај
за одбрану. Туда Енглезима не помаже
надмоћнија бројем војска, јер немогу њом
оперирати. Велике пећине као подземни
тунели могу скрити по коју стотину људи,
гдје им артиљерија не може наудити, а
одакле они могу наступајућу војску косити.
Осим тога, тај каменити предјел пун је
природних тврђава, које су Кафри још
боље удешавали кад су против Бура
ратовали. Особито је сјеверо-западна страна
неприступна до 50 километара у дужини.
Путови су тако уски и опасни, да је по-
требита велика опрезност. Туда има воде
довољно, и Бури се могу бранити док
само хране узимају и док им устраје по-
тоњи финек.

Ето зашто Бури узмичу, штедећи
своје силе. И што је значајно, ево и Јоха-
несбург сачувао од сваке штете, гдје су
највише јевропски интереси могли постра-
дати, особито у златним рудокопима. Чим
доказују, да им је једина сврха борити се
против освајача, који хоће да их лиш
њихове независности, избјегавајући све
ратне ужасе и штедећи човјечанске осје-
ћаје, што су најбоље показали у поступању
са заробљеним Енглезима. Ваља признати
да и војска енглеска поступа човјечански
по заузетим царствима, чим се ово рато-
вање одликује од свих досадашњих рато-
вања.

Док се тако бојиште преноси на сје-
вер Трансвала, бурски генерали Оливијер
и Мајер још заузимају положаје на југо-
истоку Оранжеве државе проток Рундлове
и Брабантове војске, одакле пазе на кланце
Драконских гора, гдје су се Бури утвр-
дили против Булерове војске, која из
Патала продире. Тако у сваком случају,
хвала брдовитом земљиштом, и они Бури
могу се повући главној војсци Лиденбургу.

Још се не зна куд су окренули
Бури испод Мафкинга, ослобођење којег
сада нам од прилике изгледа да се овако
збило: Бури, који су били најјурисати
и једним дијелом овладали, морали су га
напустити, изашавши на суверт војени, која
му је долазила из Кимберлеје у помоћ, јер
сада знамо, да је било крвавога боја на
југу Мафкинга. Наравно, Бури су морали
уступити испред надмоћније силе, и тако
храбра посада, која је издржала скоро
осам мјесеца опсаде, спасла, што је у Лон-
дону изазвало још више весеље неголи кад
се Једисмит ослободио.

(Из санитета са бојишта.) У једном
писму са јужно-афричког бојишта у бечком
листу „Militärzeitg“ црта се марш лорда Ро-
бертса од Модер-Ривера до Блумфонтена.
Транспорти рањених био је отежан тиме,
што се кола амбулаторијума, из чијег
стратегијских обзира, морала редуцирати
од 10 на 2. Поред свих очитих доказа и
увијеравања од стране љекара, ова је на-
редба остала у снази.

Оскудица у љекарској помоћи била
је особито примјетна после битке код
Дрифонтена и Паадербега. Била је права
срѣћа, кад се рањеник могао смјестити у
лад под дрветом или у шатору. К овој
незгоди придобила је оскудица у води:
па и оно мало воде, што се могло наћи,
било је толико мутна, да чак и филтра-
ција кроз угљен није помагала. За варење
хране није било довољно суда. Операције
су се морале чинити под водрим небом,
а кад се за вршње операције подизао вје-
трени ковиталац, — само се по себи ра-
зумије, да су услови за чистоћу морали
бити најгори.

Са све вишим удаљавањем од жељез-
нице, транспорт рањеника, све је више и
више налазио на тешкоће, и тиме знатно
отешковао оздрављење рањених и обоље-
лих. У Дрифонтену, гдје су рањеници
били смјештени у доброј кући и по ша-

торима, не гледајући на рђаву воду, не
гледајући, што она није ни прокувана ни
филтрирана, осим незнатног броја забодије-
вања од дијарее, здравствени услови били
су повољни. Тек у Блумфонтену почео је да
бјесни тифус у великим размјерима. У
Јаковскалу постоји један њемачки амбула-
торијум под управом доктора Кетнера и
Хилденбрана, помоћника чувених профе-
сора Бруна и Есмарха. Тај амбулаторијум
снабђен је потребним материјалом, смје-
штен је у школском здању и потпуно од-
говара захтјевима војено-санитарне службе.
У том амбулаторијуму било је највише
оних, који су повријеђени прашњелом.
Трбушне ране, дају, у смислу лијечења,
најгоре резултате. У том погледу чека се
опширно изијећење дра Кетнера и Хилде-
брана. Навала у болницама била је вели-
ка. После саме битке код Магерефонтеа
у болницу је донешено преко 400 рањени-
ка, не рачунајући болесне.

У бурском логору после предаје ге-
нерала Кроње, рањеници су нађени у нај-
жалоснијем стању. И љекари и љекарски
материјал били су послани у Јаковскалу,
а рањеници, преко 160 људи, остављени
су у тијесном и прљавом логору. Код мно-
гих се јавили тешки случајеви заразе
(sepsis); на читаве сате даљине осјећао се
страпан смрад.

Неколико дана пред Кроњеовом пре-
дајом, лорд Роберте је тражио, да он узме
на себе бригу о бурским рањеницима, али
је Кроње одбио ово потраживање и ако је
много прије предаје био увијерен о не успјеш-
ности своје одбране. Одмах после предаје,
рањеници су предани на руке двојици
љекара, који су смјештени један дио у
Јаковскалу у њемачку болницу, а други
дио био је послан у Кимберлеј. Оскудица
у броју љекарској помоћи била је врло
осјетна особито после битке код Дрифон-
тена, гдје је било преко 400 рањеника.
Лорд Роберте, кад се увијеро о спорој
љекарској помоћи, нареди, да дужност
болничара врше патроле из оних пукова,
из којих је који рањеник. Сви се рањени-
ци смјештили у Дрифонтену у пољској
болници, а пошто се заузео Блумфонтен,
то су рањеници пренешени тамо.

Бригом главног војеног љекара пу-
ковника Стевансона за кратко вријеме
било је у разним јавним здањима за ра-
њене и обољеле смјештено око 500 посто-
ља и проценат умирања за десет дана
знатно се снижио. Са успоставом жељез-
ничке свезе пренешен је у брзо материјал
за остале болнице и Блумфонтен је по-
стао болничка база и као такав остаје и
после заузећа Кроњштата.

Н. Гр.

СТОГОДИШЊИЦА СУВОРОВОВА

Сто година се испунило 6 маја да је
преминуо велики руски војсковођа Суворов,
и тај дан је благодарна Русија одала до-
стојну пошту своме великом сину, и тијем
његов војени дух разбудила у милионима
руске војске.

Славу и силу Русије осјећа сваки пра-
ви Србин а особито Црногорац као сопстве-
ну славу и силу, и за то и ми учествујемо
са свом душом и срцем и одавању заслу-
жене поште, у славењу великога словен-
ског војеног генија. А ту ћемо дужност
најбоље извршити, истакнувши његове ве-
лике услуге, које му данас благодарна Ру-
сија признаје.

Ево што пише „Варшавски Дневник“,
који излази у сталном руском војеном стану
на граници према западу:

„Поводом стогодишњице од смрти
славног руског војсковође, великога Суво-
рова, и нехотиче се преносиш мишљу у
оно славно доба, када је велика Царица,
усавршавајући дјело Петра Великога, поло-
жила основ данашњој сили наше отаџбине.

„Велика Царица нашла је у Суворову
вјерног извршиоца својих мисли, готовога
да и свој живот даде за православље и
самодржавље... Екатерина је одицетворење
царске моћи Русије и њеног начела; а
Суворов је овацлођење народа, — као тај
народ он је скроман и побожан; — као
тај народ он је неодољиво чврст и упоран.

„Екатерина II и Суворов узајамно
су се допунјавали, трудећи се на једном
општем дјелу — велицином и славом Ру-
сије. Најсјајније стране историје Екате-
рине II. — то је историја Суворовљевих

ском, који га је ослободио, да буду у помоћи нашим бједним невољницима који ће доћи у овај Дом."

На то сто грла зорише: Живео Господар! Удјеливши достојно је наређење Господарево овом приликом, да ће се за турке одредити нарочито одјелење.

Одатле сви кренуше пут Даниловграда, гдје нас чекаше богато постарјела трпеза. Отолен су одборници сепарисали избор мјеста депешом Њ В Књазињи Милени. Високој Покровитељки овог хуманитарног дјела.

Бијасмо неописано весели, што бјесмртни да видимо почетак остварења наше замисли, гдје изабрасмо такво мјесто у убојој долици близу Даниловграда, у коме се природа за све постарала: за изобилну воду, за сунчеву топлоту, која даје живот свему, за ону забит, у чијој природној тишини наши умови помрачени невољницима нашој души мира и спокојства, гдје ће им освјежавајући дах ваздушне струје расхладити врела чела.

Весели напакон, што ћемо убити у незнању задржати нож у руци, повијен на оца, мајку, брата, сестру, љубу и ближњег.

Њ В Господар са својом пратњом, са Даниловградца повратио се на Крушевац, а одборска комисија поврати се на изабрано мјесто, гдје се погодила са власницима земље и од њих га откупила, те одлучила најприје да се исто вјече са колекцијом путем и да се ту доведе вода са Захаријина водовода од Даниловграда, као и да се почну класичне горјети. Уз то су инжињери премјерили и забиљежили простор, на ком ће се грађевина отпочети, оставивши мјеста за пространу башту. Одбор ће у нашем листу саопштавати све тропишке око овог рада, исто као што саопштава и све прилоге, које наставља кунити.

(Из позоришта) Синоћ, на Спасовдан уживали смо гледајући, како Крестовићева позоришна дружина представља „Књаза Арванита“, драмски чин од Николе И. Фатиму (Војиславу) одиграла је гђа Крестовићева изврсно, показавши тако да и у драмским улогама може добро да успије. Особито је са потпуним разумијевањем своје улоге занијела публику до одушевљења, кад се на састанку са Књазом Арванитом унјерил, да јој он са истом љубави не одвраћа. Ту је сасвим природно дали изрази увиђањеној љубави; као што се после одушке нагме страсти опет сасвим природно понратила, уступајући љубави према отаџбини, да изврши наумљено дјело, тровање вода у опседнутом Скадру, како ће га зетска војска освојити. Такође су вјешто одиграли своје улоге г. Милошковић (Арванита) и г. Јурковић (Књаза Војиславу и Кадију,) те су сва тројица по заслуги били награђени обилатим одобравањем цијеле публике. Представа се завршила живоим сликом, гдје турска посада скадарска подноси градеке кљузове Књазу Арваниту, која је врло добро успјела. Уживању је пуне куће доста допринијела дворска оркестра, којој је такође по заслуги публике захвалила живим аплодирањем. Представа је присуствовала цијела Књажевска Породица, која је испраћена била одушевленим клицањем раздрагане публике.

Телеграми Бечког „Кор. Бира“.

ПАРИЗ, 16 маја. — У камари Кастелан интерпретирао је владу о Рајнаковој најава гледе понављања Драјфусове афере. Галифет је одговорио да су писма објелодањена издајством једног официра. Валдек-Русо поновио је то исто, изазвавши такву буку, да је сједница суспендирана. Кад се сједница опет отворила Валдек-Русо је најавио да не цијени та писма друкчије него Галифет, и примио дневни ред Буржоа, који вели, да камара одобрава дјеловање владино, и увјерена о оданости војске републици, прелази на дневни ред. Прву половину дневног реда камара је примила са 293 гласа против 246, други дио једногласно.

ТЈЕНСИН, 16 маја. — Боксери су запалили жељезничку станицу Линлихо и уништили много вагона, убили више китајских грађана и иду на Пекинг.

ПАРИЗ, 17 маја. — Галифет је дао оставку због здравља. Оставка је примљена и на његово мјесто назначен је Андре.

ТЈЕНСИН, 18 маја. — Ратно бродовље руско, инглеско, француско и италијанско стигло је и искрцало војску.

ПАРИЗ, 19 маја. — На истерпелацију о оставци Галифета, Валдек-

Русо је тражио да се та интерпелација одложи ма мјесец дана, што је камара примила са 313 против 171 гласа.

БУДАПЕШТ, 19 маја. — Делегације су затвориле уз клицање: живео Франц Јосиф! — пошто су констатирале сагласје у одлукама.

ПЕКИН, 20 маја. — Китајска влада повукла је протест против искрцавања војске у заштити иностранца. Положај је тишији, али има још разлога узнемирења.

Англо-бурски рат.

КАПЕТОВН, 14 маја. — Преко Лоренцомаркеза долази вјест, да је једна депутација грађана савјетовала Кригера, да се преда. Кригер је одговорио да је то питање у рукама заповједника војске.

ВАРЕНТОН, 14 маја. — Бури, који су опсађивали Мафекинг, чине приправу на истоку Мафекинга против навали Инглеза с ове тачке.

ЛОНДОН, 14 маја. — Инглези су прешли Вал код Гариса. Из Букастла јављају да се предао чиновник ораники Кох и најавио да сви бургери округа Харисмита не хоћу више војевати, и да се враћају својим кућама. (!)

ЛОНДОН, 15 маја. — Бури су напустили Вал. Њихови заповједници расправљају питање дали да наставе ратовање, очекујући непријатеља у Мајертону. Френч је јучер прешао Вал. Бури заузимају позицију код Клипривберга. Сви прибјегли сагласно тврде да ће рудокони бити порушени.

МАЗЕРУ, 15 маја. — Четири ескадрона коњице заробили су 50 Бура и 10 фургона. Очекује се крвава битка код Лајнгсена. Бури добијају поткрјепљења. Њихов фронт протече се од Врихајда до Лајнгсена.

ЊУКАСТЛ, 16 маја. — У Лајнгсенеку скупља се велика сила Бура. Из Ладибранда Бури иду у Лајнгсена. Нови заповједници из Преторије здружили су се с Ботом.

ЛОНДОН, 16 маја. — Денеша из Капитата доноси да је Френч стигао у Јоханесбург.

ПРЕТОРИЈА, 17 маја. — Била је битка код Клипривера. Заробљено је 2 Инглеза и 5 убијено. Код Варвајкрута јучер је била крвава битка са великом војском инглеском.

ЛОНДОН, 17 маја. — Роберте је телеграфао, да је стигао у Јоханесбург без отпора. Рудокони нијесу покварени. Сјутра ће у град уљести са војском.

ПРЕТОРИЈА, 18 маја. — Инглези, који су прешли Вал код Веренидинга сукобили су се са Бурима код Витвахерсанда, и Бури су их одбили под командом Боте, заузимају њихове положаје. Губитци инглески имају бити велики.

ЛОНДОН, 18 маја. — „Рајтер“ доноси да су Инглези заузели јак положај између Мајубе и Лајнгсена. Бури су их јучер бомбардовали без успјеха. Из Њукастла Булер телеграфира да је послао војску и услед тога да су се Бури повукли на сјевер Хилдгарда и заузели Утрохт. Клер бомбардира Лајнгсена. Непријатељ је јак нао духом.

ЛОНДОН, 19 маја. — Роберте телеграфира, да је војска уљегла у Јоханесбург и да је ту развијена инглеска заштита.

ЛОНДОН, 19 маја. — Роберте телеграфира да је Хамилтон пошао на Преторију у помоћ Францу, који је наишао на јак отпор непријатеља, који заузимају јаке позиције на висовима са топовима. После крваве битке, која је трајала до ноћи, непријатељ је проћеран.

ПРЕТОРИЈА, 19 маја. — Сва војска што узмиче окупља се у Гаједорн 60 миља на југоистоку Лиденбурга.

ЛОНДОН, 20 маја. — Говори се да је Кригер ухваћен код Преторије.

ВИРБУРГ, 20 маја. — Рундле имао је озбиљну битку са Бурима, који се јако опшру код Сенкала. Битка још није одлучена.

ЛОНДОН, 20 маја. — Вечерњи листови саопштавају денеше, да је Нулао заузео Линдлеј без отпора. (А није ли давно заузет био? Ур) Инглези су изгубили у битци са инглеским код Кјна 3 војника и једног официра мртва, а 3 официра и 17 момака рањених.

КАПЕТОВН, 20 маја. — Успјехи су напали мало одјељење инглеско код Дугласа од којих је пало мртвих седам, међу њима пуковник, који је започињао с одјељењем.

ОБЈАВА.

Арсен Симонов Давидовић из Бара отишао је назад 10 година у иностранство и никоме се својом отад јављао није. На затраживање забринуте његове фамилије умољава се сваки овај који би што о поменутом Арсену знавао, да би доставио Број 1020.

КАНЦЕЛАРИЈИ МИН. ИН. ДЈЕЛА.

(1 2)

Минерално-Сулфорно КУПАЛИШТЕ У СПЉЕТУ (Далмација)

Извор купалишта био је главниот покојног љекара д-ра Катаина-а, који је за више година управљао с овим непроцијетљивим благом за здравље: — а садашњи су посједници: Нађи и Доброта.

Ово је купалиште поново поправљено и уређено и отворило се је на 15 Маја.

Како је опште познато ова сумпорна вода може се убројити међу прве европске услјед њезине снаге и лијечења. Нијесу јешине се лијече болести:

Кроничне улоге (reumatizam) зглобова и мишића, укочености зглобова, ишиас, неуралгија, жлијезде шкρόфурозне и сличне болести, кроничне болести на кожи и вишкне ране, лијечи последице лијечења од сифилиса, кроничне улоге поконштине, сморонде, кроничне болести материце и околице, сунину ако је у почетку, парализе, болести очију, ране и тежке цирозе и т. д.

Потпуним купанјем могу се излечити многе тежке болести на кожи, свк врсте реуматизма, мишића и зглобова, ако нијесу акутне. Код болести сморонде, неких случаја парализе, и у многим болестима живота, учинила је ова вода права чудеса.

За унутрашњу употребу узимље се ове воде на дан 1/4 литра а може се и са мало млијека или јухе, и то за одрасле а за дјecu суразмјерно. — Дјелује као јакан лијек за чишћење, тјера мокраћу, а нарочито чини да се зноји чељади и да се осјећа посве добро, што се не може постигнути тако лако никакним другим лијеком, можда ради особитог кемичног саставка те воде.

Купалиште налази се у средини града на веома згодном мјесту, близу обале. У граду има добрих гостина и станова уз врло јефтину цијену. У Хотелу „Troccoli i Novak“ уживају наши гости попуст уз олакшницу од 15%.

Излети из Сплета јесу занимљиви и чаробни, особито на Метријан, Солун, Рахисла, Омиш и на ближње Ошове, — а и шетње су дивне по просторакме и зеленоме Сплетскоме пољу.

Љекар је купалишта: господин др. Маринковић. Ко жели имати проспекте и знати за оне болеснике, на које је ова вода баш најуспјешније дјеловала, нека се обрати Управи купалишта. Влатна купалишта могу се такође добити.

Број 45
П. П. (1—3)

Објава.

Сагласно наредби овдашњег Књажа Црногор. Окр. Суда број 164. IV 1899. 217. од 16 марта тек. год.

Са овим се износи на јавном иканти, двије куће на поду Станожене Пера Ђуриковића постојеће у овој вароши, у тако званом Горњем пазару под № 78 и 79, под једним кровом, дијели их мулени. Имају дужине међу листрама метара 8 и 70 цм., а ширине са кућинама и камарама по метара 13. Имају по једну бутину под № 80 и 81. са магацинима у простору колико кућа фата ширином и дужином, више кућа имају два пужна мјеста.

Кућа и кућина права, налази се у комплуксу од истока са кућом Божа Бугара, од запада кућом Мата Чакана, од сјевера агралама и кућом Јефта Петковића, од југа Горњи пазар т. ј. пјаца.

Ко би желио речене куће купити и њихово право, нека се пријави у потписатој управи дана 1. јуна т. г. ког ће се дана лиценитрати, и пошудиоцу највише цијене потписати.

Риска, 19 априла 1900.

Број 429

УПРАВА ОПШТИНЕ РИЈЕЧКЕ.

Број 42
166 (3—3)

Са великом тугом и болом у души јављамо по нас тужну вјест нашим сродницима и пријатељима да је наш никад незаборављени хранитељ односно муж, отац и брат

ПЕТАР НЕНЕЗИЋ.

Благалик возне поште

посље дужег тежког боловања преселио се у вјечност 11 а 13 маја предат матери земљи у четрдесет петој години свога живота.

У овој нашој големој и великој жалости за нашим премилим хранитељем, имали смо велике утјехе и надзора од господ Шпира Поповића, главног управитеља пошта и телеграфа, који је за вријеме боловања појконова, све могуће радио тек да му болове олакша, шилући га на страну и овдје на љекарску помоћ, такође од господ. Мартина Поповића, управитеља возне поште, који болесника у свачему предузирјеташе и задовољиваше те тим му болове ублаживаше, а на глас смрти са г. Шкоком Филиповићем, не пожалише труда настојавати да што више сјајнији, спрочод буде, на чему им до вијека благодарни остајемо.

Незамјерна хвала аустријском војеном љекару г. Верону и овдашњим љекарима г. Перазићу, г. Марићу, који и после смрти дође да изјави своје сажалење и г. Кујачићу на њиховом заузимању да болесника отму из чељусту смрти.

Особита хвала г. Марку Вукотићу, члану Великог Суда; — особљу окружног суда капетану Јанку Милићу и Ристу Поповићу; Марку Газиводи, ађутанту министра војног, професору Драговићу, Саву Радовићу, Илији Вулатићу, Саву Радуловићу и осталом чиновништву, војеном и грађанском; проту Матановићу, који је покојнику опјело извршио; управи основ. школе са ђацима; особљу возне поште који покојника као свог друга ожалоси и испратише до вјечне куће, грађанству цетињском, женском и мушком и из околине, који у велико дођоше спровод увеличаше и покојника до вјечне куће попрашаше и тијем нам у неколико брз ублажише.

Хвала свима онима који нам писмено, телеграфично или ма буд којим путем изјавише своје саучешће у нашој големој тузи.

Цетиње, 15 маја 1900.

С жалосћени:

Супруга: Пее; брат: Ђоко; син: Пвале; кћери: Јосе, Стане и Горде и остала родбина

Број 46
305 (1—1)